

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2To/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312010433
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312010433.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Rudolfa Ďurtu a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovanej J. B., stíhanej pre prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák. , na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.06.2013 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3 T 131/2012 zo dňa 28.02.2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/, ods. 3 Tr.por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3T 131/2012 zo dňa 28.02.2013 vo výroku o uložení trestu zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej rekreačnej chate alebo v jej blízkom okolí po dobu 5 (päť) rokov.

Ostatné výroky v napadnutom rozsudku vo výroku o treste zostávajú nezmenené.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp.zn. 3 T 131/2012 zo dňa 28.02.2013 bola obž. J. B. uznaná vinnou z prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák. , ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že od presne nezistenej doby do súčasnosti v O. neoprávnene užíva rekreačnú chatu súp. XX na parcele KN 82/2 a 82/3 na LV č. XX vlastníka O. B. a to napriek jeho opakovaným výzvam, aby chatu opustila.

Za to súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, pričom jej výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 roka.

Súčasne obžalovanej uložil povinnosť, aby sa v skúšobnej dobe vysťahovala z predmetnej rekreačnej chaty súp. č. XX, postavenej na parcele KN 82/2 a 82/3 na LV č. XX kat.územie O..

V neposlednej rade okresný súd uložil obžalovanej aj trest zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate alebo v jej blízkom okolí po dobu 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie obž. J. B., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj dodatočne písomne odôvodnila. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že napáda výrok o vine, poukázaním na § 10 ods. 2 Tr.zák. v znení neskorších predpisov vo vzťahu k závažnosti konania obžalovanej. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na to, že obžalovaná svojím konaním nechcela a ani nemala v úmysle obsadiť alebo užívať, resp. neoprávnene brániť užívaniu rekreačnej chaty súp.č. XX, postavenej na parcele KN 82/2 a 82/3 na LV č. XX, kat.územie O., ale svojím konaním si len riešila svoju bytovú a finančnú otázku vzhľadom na jej možnosti, schopnosti a majetkové pomery. Jej pohnútkou nebola v tom páchať trestnú činnosť, ale len dôstojne bývať, nakoľko si nemohla

dovoliť prenájom inej nehnuteľnosti. Aj preto protiprávne konanie obžalovanej je možné v tomto prípade kvalifikovať podľa miery závažnosti ako nepatrné.

Pokiaľ ide o výrok, ktorým bola uložená povinnosť obžalovanej v skúšobnej dobe sa vysťahovať z predmetnej rekreačnej chaty a výrok o treste zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate, tieto obhajoba považuje v rozpore so zaužívanou súdnou praxou, najmä preto, že uložené opatrenia sú nedôvodné a neprimerané. Predovšetkým výrok o uložení povinnosti vysťahovať sa z predmetnej rekreačnej chaty je nedôvodný a bez akejkolvek zjavnej príčiny neprípustne supljuje rozhodovanie súdov vo veciach občiansko-právnych. Ak vlastník rekreačnej chaty chcel dosiahnuť vypratanie nehnuteľnosti, mal za tým účelom podať žalobu na súd, v ktorej by sa vypratania nehnuteľnosti domáhal. V tomto smere trestný súd uložil opatrenie, ktoré je zjavne nad rozsah zákona. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na ust. § 51 Tr.zák. a § 51 ods. 1 písm.b/ Tr.zák. , pričom dospela k záveru, že probačný dohľad podľa § 51 Tr.zák. súd neuložil, preto nebol daný zákonný rámec a ani dôvod uložiť povinnosť spočívajúcu v príkaze vysťahovať sa z neoprávnene užíwanej alebo obsadenej nehnuteľnosti. Pokiaľ ide o výrok zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej rekreačnej chate alebo v jej blízkom okolí po dobu 5 rokov, tento výrok obhajoba považuje za neurčitý a nevykonateľný, keďže jeho dĺžka trvania je neprimeraná s ohľadom na výšku uloženého trestu a skúšobnej doby odkladu výkonu trestu. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vydať nový rozsudok, ktorým by súd obžalovanú oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm.b/ Tr.por.

Na verejnom zasadnutí obhajca obžalovanej sa pridržiaval v celom rozsahu podaného odvolania a nad rámec toho poukázal na nelogickosť výrokov, ktorým súd uložil povinnosť obžalovanej v skúšobnej dobe sa vysťahovať z chaty a súčasne jej uložil trestu zákazu pobytu zdržiavať sa v chate, pretože obžalovaná v skúšobnej dobe jedného roka sa môže vysťahovať z tejto chaty , ale zákaz pobytu by nadobudol účinnosť hneď po právoplatnosti rozsudku. Podľa obhajoby obžalovaná nenaplnila skutkovú podstatu prečinu, keďže závažnosť jej konania posudzujeme ako nepatrnú, preto z tohto dôvodu požiadal súd, aby obžalovanú spod obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm.b/ Tr.por.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že po úprave výrokov v napadnutom rozsudku, ktoré si odporujú, navrhuje odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodený na verejnom zasadnutí uviedol, že v súčasnej dobe chatu nevyužíva, keďže s obžalovanou sa táto situácia inak riešiť nedala, stále je pod vplyvom alkoholu, na chate chová psy, chata je pomerne zdevastovaná, bojí sa na chatu bojí aj starosta obce.

Krajský súd na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej je čiastočne dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr.por. a tieto aj správne vyhodnotil, jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr.por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za účelové alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, akým spôsobom sa súd vysporiadal s jednotlivými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, predovšetkým s výpoveďou obžalovanej, ktorá urobila vyhlásenie, že je nevinná, pripustila však , že v predmetnej chate, ktorej je vlastníkom na základe zrušenia a vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva poškodený O. B. býva. Tieto skutočnosti potvrdil vo svojej výpovedi aj poškodený O. B., súčasne potvrdil, že obžalovanej pri vyrovaní za predmetnú chatu vyplatil sumu 286 800,-Sk. Túto niekoľkokrát vyzval, aby odišla z chaty. Výpoveďami obžalovanej a poškodeného zodpovedal aj list vlastníctva, z ktorého vyplynulo, že vlastníkom predmetnej chaty je poškodený O. B., ktorý toto vlastníctvo nadobudol na základe právoplatného

rozsudku Okresného súdu Brezno o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené ani odvolací súd nemal pochybnosti o skutkovom stave a okresný súd správne konanie obžalovanej kvalifikoval ako prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Tr.zák. V tomto smere odvolací súd nemohol prihliadnúť k námietkam obhajoby, že motívom konania obžalovanej nebolo páchanie trestnej činnosti, ale len riešenie svojej bytovej otázky, pretože obžalovaná bola minimálne 3-krát vyzvaná poškodeným, aby chatu opustila, pričom na základe vysporiadania bezpodielového spoluvlastníctva jej poškodený vyplatil sumu 286 800,-Sk, čo obžalovaná na hlavnom pojednávaní nepoprela a mala dostatok času a financií, aby si našla iné ubytovanie.

Na druhej strane odvolací súd dal za pravdu argumentom obhajoby, že výroky o zákaze pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate a jej okolí a výrok o uložení povinnosti obžalovanej v skúšobnej dobe sa vysťahovať z predmetnej chaty, sú v rozpore. Obhajoba správne poukázala na to, že výrok o treste zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate alebo v jej blízkom okolí, hneď po právoplatnosti rozsudku nadobúda účinnosť a je vykonateľný, na rozdiel od výroku, ktorým sa uložila obžalovanej povinnosť v skúšobnej dobe jedného roka sa vysťahovať z predmetnej rekreačnej chaty. Ak by obžalovaná splnila povinnosť uloženú jej vo vzťahu k vysťahovaniu sa z rekreačnej chaty v skúšobnej dobe, porušovala by tým výrok o treste zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate a v jej blízkom okolí. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, keďže došlo zjavne k pochybeniu pri ukladaní týchto výrokov, výrok o treste zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate alebo v jej blízkom okolí po dobu 5 rokov, zrušil.

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v zmysle § 50 ods. 2, § 51 ods. 4 písm.b/ Tr.zák. mohol obžalovanej uložiť povinnosť vysťahovať sa z predmetnej chaty.. Tvrdenie obhajoby, že takto uložené opatrenie súd uložil zjavne nad rozsah zákona, je nesprávne, keďže zmocňovacie ustanovenie § 50 ods. 2 Tr.zák. dáva možnosť súdu uložiť aj primerané obmedzenia a povinnosti, uvedené v § 51 ods. 3 a 4 Tr.zák. a to nielen pri podmiennečnom odklade výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Prvostupňový súd nepochybil ani pri ukladaní trestu odňatia slobody, keď obžalovanej uložil tento trest vo výmere 4 mesiace, pričom výkon trestu jej podmiennečne odložil na skúšobnú dobu jeden rok. Pri jeho ukladaní prvostupňový súd prihliadal ku všetkým skutočnostiam, na ktoré bol povinný zo zákona prihliadnúť. Správne vyhodnotil osobu obžalovanej, ako aj možnosti jej nápravy a pomery. Takto uložený trest považuje aj odvolací súd za primeraný a zákonný pre nápravu obžalovanej z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie. V napadnutom rozsudku je tento výrok dostatočne odôvodnený, s týmto odôvodnením sa odvolací súd stotožnil a preto v podrobnostiach naň poukazuje.

Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd zrušil v napadnutom rozsudku výrok o treste zákazu pobytu zdržiavať sa v predmetnej chate alebo v jej blízkom okolí po dobu 5 rokov, keďže tento bol v rozpore s ďalším výrokom napadnutého rozsudku a ostatné výroky ponechal v platnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.